

4

DE ILLVST.^{M^o} EQVITE
IO. FRANCISCO
CAMPANEA

Ad Bellum cum Equitatu suo proficiscente.

Celij Maphioli Salod. Carmen.

VERONÆ, Typis Angeli Tami. 1613.
Permissu Superiorum.

A DIVNGE Plebis excitatis plausibus
Thalia voces musicas,
Felix & omen, auspicia felicia,
Et concinas prosperrima
Omnia Duci **CAMPANE** fortissimo,
Brenniadûm amor qui est, qui decus
Et Urbis unicum, fuit qua nobilis
Athesis citatis fluctibus;
Antiqua per quem militaris gloria
Maiore surgit nomine;
Cui nec fuit, nec est, erit nec artibus
Qui conferatur bellicis.
Hic fortis Equitum Ductor ad fera praelia
Centena cogit pectora,
Contracta (mirandum) fugacibus & equis
Donata, per bis tempora
Diurna dena, quis putet! quæque Chalybe
Vulcanio circundedit.
In ære tota fulget acies, horrido
Accingitur gladio femur,
Cauata cui dependet ante fistula
(Ærnea quam antra fuderant)
Irata Cæli Regis imitans fulmina
Fragore magno percita,
Micantibus cum mixtus æther ignibus
Crudele fulminans tonat.

A 2 Lon-

Longo ecce procedit quaternis ordine
Equitibus instructa hæc Phalanx.
DVX altus it tergo **SVPERBI**, currere
Qui doctus est per horridos
Campos, & exiguis pede cito in orbibus
Molles fugas reflectere,
Cursus, recursus, & reflexus **nectere**,
Compescier freno citus,
Et concitari tardus effusis lupis.
HIC vectus armis Maximus.
Tanti sonipedis tergo, in hostes barbaros
Mouet, ferens **Victoriæ**
Spem certam, aperta signa vultu nobili.
Quid prosperi non auspicer?
Cum belliger dederit **Gradius cassidem**
Feroce surgentem cane,
Quo firmet ære fulgidas **capitis comas**
Venustiores sydere!
Cum Pallas **Ægidos** decorum **miseris**
Insigne, quo pectus tegat!
Et ense diræ **cuspidis præcinxerit**
Bellona **fæuens** latus!
Cum Iuno nascenti, **Camænæ**, & **Gratiæ**
Vultu benigno riserint!
Donarit **Hermes eloqui & facundius**
Vena oris **insiccabili**?

Victu.

Victurus eia Principum decus; & amor
Densos in hostes currito.
Iam video, nauseas morarum tempora;
Viros ad arma cogere,
Et primus optas seua inire praelia,
Et illa ponere vltimus.
Vexilla tremulus martia quatit Aolus;
Et ære tubicen bellicus
Iam dat canoro signa pugnae horrentia;
Iam tota tellus contremit
Percussa cornipedum fragore; iam fremit
SUPERBVS ardens concitæ
Amore pugnae, stare qui nescit loco.
Discussa glans è fistula
Personat, & ater concipit nubes polus,
Et nocte cœlum volvitur.
Concurritur, res cominus cepta est agi,
Hæret pedi pes, vir viro.
Vt cerneris FRANCISCE præstans munia
Fortissimi impavidus Ducis;
Hinc agmen excurrans, & inde ferreus
Accendis, vrges, vulneras:
Hinc plurimus sanguis fluit, mors plurima
Hostilia premit agmina.
Vllis forabilis nec icibus, ruis
Quo praelium exardet magis:
Vbiq;

Vbiq; signa dexteræ apparent tuæ
Furentis, & qua voveris
Iam nullus audet prælio contendere;
Fuga at salutem quæritat,
Vel arripit collo libens tua vincula,
Seruitium & optat perpeti.
Cælo ipsa decidunt cœlestia sidera,
Signis & assident tuis
Visura dextræ, & facta digna pectoris,
Queis inferendus es Deis.
Quòd nescias vinci, scias quòd vincere
Te Leda credit Castora;
Tê Liberum ducit minorem Lidia,
Tê Roma Scipiadas suos.
O tē quibus, cum signa Victricia domum
Referes, sonis, applausibus
Excipiet obuius Athesis! de turribus
Dant era signum gaudij:
Et tota proprijs Vrbs relictis sedibus
Ornata floribus comas,
Triumphe dicit io, reduci io concinie
Pæana lætum: quilibet,
Et te suum columen, suum vocans decus
Dignum perenni marmore
Lauro virente caput decorum peruehit
Ad summa honoris munera.

F I N I S.